

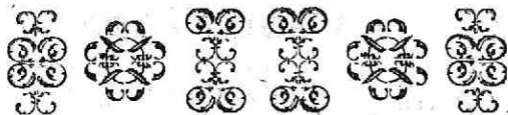
Apollo's St. Nicolaasgift aan Minerva : voorzien met nieuwe en oude minne- herders- en mengel-zangen, ook een aardige, klugtige en aangename Olypodriego

<https://hdl.handle.net/1874/35900>

OLY-PODRIEGO.

OLYMPIA

OLYMPIA

OLY-PODRIEGO,

Voorzien met Allerhande

S P R E U K J E S.

Rondeel, op de Druyl-Oors.

 oe Vryers! benje Stom,
 Wat schort 'er, niet te Spreken?
 Of hoe na benje krom,
 't Za lustig Drinkt eens om,
 Al lang genoeg gekeken,
 Ay breng me eens, Repje kom,
 Hoe Vryers benje Stom,
 Ik Smoor schier van het Spreken.

Thuyn-Stukje.

Een Thuyn een schoone Thuyn vol ra-
 riteyten,
 Den een kanze bepiffen en d'ander mag-
 ze bescheyten.

*Op een Juffrou die een Gaatje in
myn Kous Stopten.*

Schoon dat ik u Bedank, voor 't Stop-
pen van myn Kous,
Dat is hier niet genoeg, ik moet u Kunst
betalen,
'k Kom t'Avond aan u huys, vermits ik
ben goet Vrous,
Daar zal ik u de Winst in uwe Schoot
doen dalen.

Antwoord van de Juffer.

Indien gy, als gy zegt, my wil myn Konst
betalen,
Dan kom ik t'Avont wis, en waag met u
de Kans,
Daar kunt gy zo gy zegt, myn Arbeyt
betalen,
Toont dan u Manne Kragt, vermits ik
ben goet Mans.

*Aan Grietje die het zelve mede
Begeerden.*

Grietje wil med' van Pietje, op haar
wat hebben Gedigt,

Griet-

OLY-PODRIEGO. 5

Grietje loof ik, meent dat Pietje al 't
Digte valt zo ligt,
Waar ik door het eerste Digten niet
al te moe;
Grietje, ik zouw zo op jou Digten
Dat gy kreeg een schreefje toe.

*Een ander aan dezelve Juffer,
op 't zelfde Voorval.*

Gy wilt, dat ik op u myn Liefste wat
zou Digten,
Als ik het u Verzoek, en Klage van myn
Pyn;
Zo kan ik op u niet, in 't minste wat ver-
rigten,
Laat ik op u Verzoek, dan nu u Digter zyn.

Inval.

De grootste Rymer en de kleynste Gek,
Schreef eens een Schilder op een Hek,
En in dat Schryven kakte een Oyevaar
in zyn Bek.

Op Klaar en haar Vaar.

Al wat gesproken wort, zy Klaar,
Is Leugenagtig of 't is waar;

6 OLY-PODRIEGO.

't Is waar zy Guurt, Klaar spreekt waar-
agtig,
Want Klaar en haar Vaar zyn Leugenagtig,
't Is waarheyt of 't is leugen Guurt,
Dat jy jou Kamerje verhuurt,
En kanje niet ontkennen,
Zo lang 'er Bartholomeesjes bennen.

Vraag aan myn gedaan.

Gy Vraagt waarom ik zoek,
Een Vrou klyn van Postuur,
Ziet dat is myn Natuur,
Ik zoek zo 't kan geschien,
't Kwaat over 't Hooft te zien.

Op een wies Klopje.

Juffrou Klopje, zou jy wel gedogen,
Dat ik wat Hembden op jou Zolder
mag drogen?
Ja Buurvrou Katryn, maar het moe-
sten Vrouwe Hembden zyn;
Want ik mag de lugt van Mannen niet
ruyken;
Een uur daar naa, ging zy met Pater Ja-
ques duyken
Op 't zagte Ledekant, was dat niet vrembt?
Toen

OLY-PODRIEGO. 7

Toen kreegze reuk en smaak van Pater
Jaques Hembt.

*Aan Lesbia Stare Jubes Nostrum
semper.*

Hoe komt dat gy altyt gebiet
Myn Haan te staan, of 't wil of niet,
Myn Lesbia, gelooft voor wis,
Dat hy nog Duym, nog Vinger is,
Die Regt zig op wanneer hy wil,
Deez' als hy Kan, aars legt hy Stil,
Maar Vraagt gy my, waar door en om,
Ik zeg *non semper oleum.*

De Haan in 't Hennesje.

De Haan die treed de Hen met scherp
geveerde Spooren,
Op 't breed scheringryk gebergt ver-
wekt de Goôn tot Tooren,
Wierd ik ook eens getreen eer ik kwam
te sneuvelen,
Was 't klaagend verzoek van *non oui* op
scherpe Heuvelen.
Dit is een loopje van de Haan en 't
Hennesje,
In een gevlogte Bennetje.

8 OLY-PODRIEGO.

*Aan de over Zoete Juffrou,
Mejuffrou.*

Ik bid, weest niet vervaart,
En dog u zorge spaart,
Al ben ik grof van Vuysten,
Van Spieren en van Knuysten,
Ook Dik en lang van Leên,
En Hart en Styf van Zeen',
Gy zult 'er niet van Sterven,
Ik zal u niet Bederven,
Want weet het grootste Vat,
Noyt groter Kraan en hat,
Als wel de minder Vaten,
Maar dat die zouden Laten
Zoo veel, en zuyver Nat,
Als wel het grootste Vat,
Wilt nimmer dat Geloven,
Want 't Spreekwoord dat dryft boven,
Een grote Ton daar mag 't op staan,
Een Reysje meer ter Kraan te gaan.

Het Water, Pater- en Kater-Stukje.

Ik mag geen Wyn, zy Tryn, maar drink
veel liever Water,
Dat 's waar zy Neel, maar dat met Kneel
gekookt is, vatjet Pater?

Heer-

OLY-PODRIEGO. 5

Heerom omhelst de Kat, en Tryn hout
het met de Kateren,
En driemaal overgehaalde gedisteleerde
Wateren.

Aan Juffrou. N. N.

Gy hebt myn Kous Gestopt, van Oude
Kennis wegen,
Ik ben u Dankbaar voor die Gunst,
Als gy ook wederom, om 't Stoppen bent
verlegen,
Ik Stop wel Kunst om Kunst.

Op een Spinnende Boerin.

Hier spint men Vlas, en daar haspelt
men Garen,
En daar speelt Tys met zyn Wyf,
Op het aambeelt van ontelbare Snaren.

Aan de Zoete Juffrou.

Gy zegt myn Zoetstje, van Aart zeer
Kout te zyn,
Dat Baart myn Smerts genoeg, en al te
groten Pyn,
Ik vin ook in der daat, want ik raak u
nimmer aan,

10 OLY-PODRIEGO.

Of ik voel dat al myn Leên, terstont
daar Styf van staan,

De Zoete-Koek.

Jan Zoet kwam van de Reys, en bragt zyn
Huysvrou Koek,
'k Hou meer, zy Tryn zyn Wyf, van
voering uyt de Broek;
Jan zagt, zo gy myn weer met Koek
komt te belonen,
Zo zal ik u met regt een kromme Koe-
koek kronen.

Aan Galathea.

Een hart verandert eens om 't Jaar,
Zyn Hoorenen zomen wert gewaar;
Maar Galathe u lieve Man,
Die krygter dagelyks nieuwen an.

*Aan twe Overschone Buur
Juffrouwen.*

De Dros die mogt de Broek hier houwen,
Heel Stemmig in een effe Plooy,
Daar ik des s'Morgens twe Jonk-Vrouwen,
In 't Hembt zie Springen uyt de Kooy,
Twe Maagden wiens gelyk niet Leven,
Van Schoonheyt in het gantze Land,
Wiens Ogen al die Lonkjes geven,
Een

OLY-PODRIEGO. 11

Een yder fteken in den Brand,
 Wiens Boezems als 't Albastert Troffen,
 Dat oyt Karvana over Zont,
 Wiens Wangen zyn de Regte Rossen,
 Daar op een Minnaar Zylt te Gront,
 Wiens Lipjes geen Koraal en Wyken,
 Nogtans 't alder Witst Yvoor,
 Wiens Lonkjes 't Geellste Gout doenstryken,
 Door 't Schitteren van een Zonnen Gloor,
 Wiens Ogen 't zwaarste Git doen doven,
 Waar uyt Cupido de Poetzen speelt,
 Want het is zeker te geloven
 Daar meden alle Harte steelt,
 Noyt zet ik eens myn Vengster open,
 En laat 't Gezigt wat wyder gaan,
 Ag myn! ik moet 't zo dier bekopen,
 Want 't doet myn Stom en Stoktyf gaan,
 Daar sta ik dan gelyk Verwezen,
 En Staröog wat ik Sarren mag,
 Maar Leyder 't kan myn niet genezen,
 Al Tuurden ik den gantzen dag,
 Ik zie haar Hoofden gierelyk Hullen,
 De Boezem rygen naar om Hoog,
 Maar dat Gezigt maakt Styve prullen,
 Heel zelde blyft het Hembt dan droog,
 Wil dit gebruy nog langer duren,
 Zo moet ik enen Wyder B....,
 Want die Brits door 't stadig schuren,
 Verloren heeft zyn Voering doek.
 Het is een Mens om Dol te maken,

127 OLY-PODRIEGO.

Passeren als een Tantalus,
't Gezigt daar van, en niet te smaken,
Ik Sterf veel Liever nu als flus,
Neeñ, ik tey veel liever weer aan 't Varen.
Eer my de Klippen op het best,
De Broek die valt daar ligt te sparen,
Want niemant wort daar aangehest,
Of gy moet willen schoonste Schapen,
Uw Venster sluyten dicht en vast,
Op dat ik niet weer zouw itaan Gapen,
Al durent met een styven G ...,
Of heb gy lust om myn te plagen?
Dan Wens ik al de Bomen Groen,
Dan lach ik met die zoete Lagen,
Dan zult gy myn geen kwaat meer doen,
De Broek zal dan zo kaal niet slyten,
Dat wed ik om myn beste Pant,
Geen Wafer zal myn meer verwyten,
Dat zy de Zeep smyt aan een kant.

De grootste Martelaar.

De grootste Martelaar zy Saar,
Dat was een Vrontje,
Is 't waaragtig Loutje?

De geopende Knoop-Winkel.

Hier staanwe te kyken zy Kees, en hy
zat by zyn Vrontje,

En

En hy opende de Knoop-Winkel,
 Watje de meening Bourje?

*Op Klaas, voorwendende dat het
 hoogste Goet in Wellust
 gelegen is.*

Klaas zo het hoogste Goet in Wellust
 is gelegen,

Hoe meer dan dat men 't pleegt, hoe 't
 groter wezen moet,

Gy beelt u Wellust uyt, om Kan en Glas
 te vegen

Wel Zuypt dan dat gy berst, zo hebje 't
 grootste Goet.

*Jan Vos zyn Afkomst vraags-
 gewys gestelt.*

Vos, de Koning van de Beesten,

Zy met regt en het is waar,

Dat de Boeren zyn kwa Geesten,

Hoe wel zyn zalige Bestejaar,

Is geboren tot Heemskerk

In 't onvolmaakte Metzelwerk,

Aldernaast de Glaze Vyzels,

Op de hoek van 't zwarte Ligt,

Over Koenraad van de Ryzels,

Agter Vos zyn Grootmoers Nigt,

Wat

14 OLY-PODRIEGO.

Wat zegje Vos, is 't waar of leugen?
Bestemt myn dit, hebje 'er niet teugen?

Spreuk.

Hout deze Spreuk in 't Hart geprent,
Van kwaat doen zelden een goet ent,
Want Ondergang, Smert en Verderf,
Is 't Booze Lot, haar Deel en Erf.

Het onbegrypelyk verstand der Poëten.

Hy die 't verstand der Poëten wil be-
schryven,
Die mag Studeren dag en Nagt
En zal nog evenwel Gek blyven.,
Al deé ge 't met u gantze Magt.

Op Kaalaart.

M'hoort Kaalaart Donderen als hy op
zyn Schatten roemt,
Maar 't Vat hoe 't leger is, hoe dat het
holder boemt.

Het Pik-Stukje.

Pik had Klaas aan zyn Gat, en Pluymen
op zyn Hoetje,
Is 't waaragtig Zoetje?

Op.

Op een Wynschaal.

Deez' Schaal met Druyve-Vogt, baart
 Vreugde voor de maat,
 Kan houden maar Verdriet voor die 't
 te buyten gaat,
 Dit is van twee dan een
 Of Vreugde of Geween.

Hans op een Doolweg.

Hoogduytsche Hans die speelt de baas
 Met 't Nederduytsche Nelletje,
 En stak een spel al in haar Vel,
 Hy meende dat hy in den Hemel was,
 En waar juyft in 't Helletje.

Op een Ryke Gierigaart.

Jaap stapelt Gout op Gout, en zit tot aan
 de kin daar midden in,
 Nog is hy arm, als Irus in zyn Schatten,
 Waarom hy durft het Schimme-Stuk
 niet vatten om af te leven
 Daar 't God hem om af te leven heeft
 gegeven,
 Jaap dient zyn Gout, die zoete Knaap,
 Jaap heeft het Gout niet, 't Gout heeft
 Jaap.

De Wensch van Tryn.

Het Knyn zy Tryn is een van de vrugt-
baarste Creaturen,
Maar Jan myn Man vermaakt myn meer
met minuten als uren,
Ag klaagt Tryn dat 'er eens een mogt
transformeren,
Dat ik de minuten in uren zag verkeren.

Op een Doots-Hoofst.

Dat gy nu zyt, heb ik geweest voor dezen,
Dat ik nu ben, zult gy misschien haast
wezen.

De Set-Pil.

De Doctor Flip die was verliest op Ja-
quemynkje,
Wiens voorhoofst met een Flep door koorts
gebonden was,
Zyt gy een Doctor Flip? zo sprak haar
Meyt Francyntje,
Ey zetter dan een Pil, gy komt hier regt
te pas,
Om haar van deze koorts die brandig is
te koelen,
Bind haar met nog een Flep, zy zal geen
brand meer voelen.

Op Fop.

Fop was by Ligte Styn in 't hooy tekooy
gekropen,
Om dat hy had verstaan dat Styn Vol-
maakter was
Dan menig Ryke Meyt, dus in de Min
verzopen,
Zat Fopje voor de Fop, met spille in den as,
Want haar Volmaaktheyt deed hem Of-
se-Pluymen dragen,
Nog prees hy Styntje van haar onderda-
nigheyt,
Maar s'had die Deugt gemeen, en 't
wiert haar lof gezeyt,
Van P....., die in 't Bed haar onder-
danig zagen.

Het Kuyp-Stukje.

Een Kuyper die de deur met Hoep'len
kwam bespringen
Van 't Burgermeesters Huys, riep, valt
'er geen Hoep te dwingen?
Niet sprak een zeker Heer, als de Meyt
die niet digt is,
Hey Vent, kuypt u Schoon-Vaars Dog-
ter, wyl 't u pligt is.

Het Brug- en Rug-Stukje.

Ik mag geen Wyn zy Tryn, en zy wandelde over een Bruggetje,
 Dat 's waar zy Klaas, spelende de Baas, en hy lydze op haar Ruggetje.

Op het gezigt van een Roos.

Als ik een Roosje zie in 't Schoonste van zyn Bladen,
 Daar yder Blad een Tong tot lof van 't Roosje is,
 Ik zie een geur'ge Bloem met luyfter-Pragt beladen,
 En vind in haare Steel zo een Gehymenis,
 Dat om de Zonden die den Donderaars mishagen,
 d'Aard, Doorn en Distelen tot Zonden Straf moet dragen.

Loop zonder Loop.

Pieterneeltje had de loop en kon niet poepen,
 Haar tong was belemmert en zy kost niet roepen.

Venus Loopje.

Jooft besloeg een Meer (en hy was geen
Smit) uyt 't hanje,
En hy vatte haar by haar vatje
't Hillebrantje.

Kat-Stukje.

Onze Kat is heet in zyn gat,
Onze Kat is heet in zyn billen,
Onze Kat zou wel piequedenisse willen.

Op Zoetje altyt zuur ziende.

Is 't waar dat yder een u altyt Zoetje
noemt,
Zo 't Feytje had geweest u naam was niet
verbloemt,
't Is wonder, wonder is 't dat elk u Zoet-
je hiet,
Vermits gy al den Dag zo zuur op yder
ziet.

De Pruyk ter sluyk.

Monfieur pruyk, die koft ter sluyk een
pruyk,
Was dat niet een klugtig dingetje.
En hy piequedenisse de pruyk met een
Vingerlingetje.

Kok-Stukje.

Klaas Kamerling was Kok in de keuken
 van den Hertog tot Venegy,
Venez ici venez la, kult eerst wat, en Kle-
 steert daar na.

Maagde-Stukje.

Zo ik Hyliken moet zyt de Meyt, zo
 geeft men een van de Paapen,
 Die winnen haar kost met zingen, en ik
 met lang slaapen.

Op Feytje.

Hoe komt het Feytje dat m'u niet dan
 Fy en heet,
 'tWas Fy zo voor als naar dat yder u
 verweet,
 Maar yder lyt het uyt met kort en goe-
 de Reën,
 De Naam komt met de daat al veelyts
 overeen.

d'Advocaat van Oetmarssen.

Ik ben een Advocaat zy de Mof die Let-
 ters heb gegeten,

Ja

OLY-PODRIEGO: 21

Ja, sprak den Boer, maar je hebt niet als
extrakt van wind geschetten.

Gelyk. by gelyk.

Een onregtveerdige Koning, een lasteraar,
en bleekers Hond zyn drie gelyken,
En ik ben de vierde zy de Drommel, en
hy ging met het spel stryken.

Op Klaartje.

Wel Vuyltje (neen, ik mis 't is Klaartje)
zoete Kint,
't Is alles Klaar en Ligt het geen men
aan u vint,
Maar 't schynt gy Klaar, en Ligt een
yders Oog verblint,
Wanneer gy met u P., de duyfsteris be-
mint.

De Spinnende Meyt.

Hier zit een Meyt en spint van hette-
ren tet,
Met d'ogen in de wind van hetteren tet.
Wel Juffrou kan ik dat gebeteren
Dat myn niemant aan myn aars komt ve-
teren.

Loopjes van Contaate.

Ik hou van geen ydelheyt zyt de Meyt,
 Maar van een vol beursje,
 Dat is waar zy Griet,
 En zy kreeg van Piet,
 Wat lapis in haar Keursje.

Op de Hayrlokjes van Amaril.

't Scherpzinnig Hert omvat met luyfter
 Praal bedolven,
 In een vergulde Zee van kronkelende
 Golven,
 Verschaft een knevelbant die my de zinne
 bint,
 Is 't wonder Amaril dat u myn Ziel be-
 mint.

Kroeg-Stukje.

Hier woont Aagt de Tamboer, die 't nog
 als de beste zou klaren
 Zy heeft twemaal met Tromp voor Ma-
 troos gevaren.
 Zy is van Leden gezont en fris,
 En kan zwemmen als een Vis,

OLY-PODRIEGO. 23

Gelyk zy onlangs nog een Kint uyt het
water verloften,
Dier 'er wil zien hoeft het maar een glas
bier te kosten.

Glas-Stukje.

Eygen hoend'ren, duurkoop eyeren,
Eygen klokken, duur koop beyeren,
Eygen honden, duurkoop jagt,
Eygen wagen, duurkoop vragt.
Maar een eygen deugtzaam Wyf,
Is goetkoop vermaak voor 't Lyf.

Een Ander.

Toen Trouw ter Wereld was gebooren,
Zo vlood zy in een Jagers hooren.
De Jager blies haar in de wind:
Zo dat men nu geen Trouw meer vind.

Studenten-Lof.

Een Kaartje te spelen in plaats van Stu-
deren,
Libros vendere, en't geld te Versmeren,
Een nagtje te Tiktakken of Verkeren,
Zou ook een Ezel zo niet wat leren?
s' Avonts op straat te schrappen en te zak-
kermenten,
Is hedendaags de mode der Studenten.

Wagen-Stukje met drie Rotten.

Deze Wagen heb ik doen maken,
 d'Een zal ze pryzen d'ander laken,
 Maar wie deze Wagen niet is na zyn zin,
 Blaas deze drie Rotten van agteren in.

Trouw-Stukje.

Een oud Man en een jonge Vrouw,
 Is al den dag Zorg en alle nacht Berouw.

Waal en Kleermaker.

De kromtong op zyn plaats,
 En drommel by zyn maats,
 Daag'lyks malkaar Exergeren,
 Dat de Kleermakers leren,
 Door d'oogen van de Schaar,
 Te halen, dat is klaar.

*Van een zieke Moff die een vizite
kreeg van zyn kameraat.*

Hoe voor duy Liever moot,
 Beginsty yets te vressen,
 Og neê zy Jan de moff,
 Ich haab zo bald yer ouff,
 Gefressen, ogt pont vlies,
 Gekoucht, wat stief mit ries,
 Dasz haab ich ouf gefressen,
 Geliep, yer dasz zoe wessen,
 Dier 't zoe a.n mingels pot,

Gekoucht was stief von broot,
 Ont nach zway paar slichen,
 Haab ich scheun konne slichen,
 Wasz dunkt tzou lieve moot,
 Wan het scheun niet wol goot.

Op Fop.

Fop had een Wyf getrouwt, en na een
 weynig dagen,

Bevont hy datze al lang moest hebben
 't kint gedragen.

Hy klaagt het aan haar Moer, hy zey-
 de tot de Vaar,

Eer ik haar heb bekent, zo was uw
 Dögter zwaar.

Ja Fop, gy zyt gefopt: maar dit's een
 trooft daar tegen,

Had zy niet zwaar geweest, gy hadze
 niet gekregen.

Glas-Stukje in een Herberg.

De Zwaan voert yder kroeg, zo wel in
 Dorp als Stad.

Om dat die altyd graag is met de Bek
 in 't nat.

Tryn met het Poesje.

Tryn, moetje dan altyd met Janbuurs
 katje speelen?

16 OLY-PODRIEGO.

Het arme Poesje is geen ogenblik met
vree.

Ik Wed ik de reden raad: 't spel kan Tryn
niet verveelen,

Zy woud ook wel dat Jan het met haar
Poesje deê.

Geen Weduwe de Trouwen.

Gy vraagt hoe 't mogelyk is dat ik geen
agt en geef

Op 't Weeutjes zoete Lonken,

O neen, ten dient my niet ik wat te vies-
jes leef,

Ik Verdrink myn in geen Put daar
een is in verdronken.

Luyffel-Stukje.

In deze gekroonde Kous,
Woont Nebucadnezar den Smous,
Wilje wat van hem halen,
Voorzieje van Gelt om te betalen.

Een ander voor een Leertouwer.

Ik heb nu zeven jaren over een huyl
getouwt, dat ik naar myn aam heb
moeten hygen.

En hoe ik 'er op leg en arby, zo kan ik
ze nog na myn zin niet krygen.

Ik

Ik werk 'er op nagt en dag,
 Dog zy blyft nog al de selfde flag.
 Waren al de huysden van dien aard, ik
 wilje dat wel verklaren,
 Ik gaf het Læertouwen de zak en ging
 na Oost-Indien varen.

Neel ligt en zwaar.

Ik Zey Mees is 't ook verdigt,
 Elk zeyt uw *Neel is ligt!*
 Neen zeyt hy, 't is niet waar,
 Want onze Neel is *Zwaar.*
 Hy had hem niet verzint,
 Want 't Meysje was *met 't Kint.*

Van een Styfster.

Hier op de Kamer woont een Styfster,
 zy gaat ook uyt styven,
 En prezenteert haar dienst, om elk daar
 in te geryven.

Voor een Vogelverkoopster.

Laat andere Patryzen verkopen, en al
 ander Adelyk gebroet,
 Ik win met Veugelen myn kost, en dat
 doet my goet.

Glas-Stukje.

Jonge Dogters zyn geschapen
 Voor Studenten, niet voor Papen:
 Dies haat ik de Papen orden,
 En ben een Student geworden.

Op de Timmermans.

Spreekt niet van Timmerluy,
 Nooit is 'er flimmer bruy;
 Eerst passen, dan meeten,
 Dan ryeuze aan 't eeten,
 Dan slypenze een Byl,
 Dan schytenze een wyl,
 Dan een beerje gepraat,
 Daar meê word her avond laat.

Voor een die Lubben Naayde.

Ik ben gelubt aan hals en handen;
 Lubben dragen is geen schanden;
 Lubben dragen is de manier althans:
 Maar de Wyven houden van geen ge-
 lubde Mans.

Op 't Krat van een Wagen.

Ik wou dat ik waar
 Een oude Kluyzenaar;
 En altyd had op den dis
 Gebrade Hoenderen en Vis:
 En dat Reynsche Wyn
 Dagelyks myn drank zou zyn;
 En een oud Wyf van 3 maal 6 Jaar,
 Poezel, blank en geel van haar,
 En flap in 't buygen van haar lenden,
 Daar mede wou ik myn leven wendend.

Glas-Stukje.

Der Katers gekrol als 't is in Maart,
 Maakt menig bloode hert vervaart,
 De Kerk-Uyl en al zyn gellagt,
 Vliegen meest alle by nagt;
 Den Aap, die zyn zelfs van agteren niet
 kan bedekken,
 Wil meest andere beschimpen en begek-
 ken.
 Zeg Naturalisten overluyt,
 Wat deeze drie haar doen beduyt.

Glas

Glas-Stukje.

Zo ik koom in de Hel,
 Als ik hoop dat ik niet en zel,
 Zal ik stoken zulke vuuren,
 Dat 'er niet een Drommel in de Hel
 kan duuren.

Luyffel-Stukje.

Hier in dit Steegje woont Aaltje de Kop-
 ster,
 De Naayster, de Braayster, en de Ga-
 ren-Klopster.
 Tot meer andere dingen is zy geryf-
 lyk en bekwaam,
 Die haar gebruiken wil, die vraagt maar
 na haar naam.

Luyffel-Stukje.

Hier verkoopt men Stoven, de Zonnen
 der Vrouwen,
 Schoon dat zy die Glans meest onder
 haar houwen,
 Daarom bestraalt hy geen Veld of Wa-
 randen,
 Maar schynt wel om Vrouwe billen te
 branden.

Graf-

Graf-schrift.

Hier leyt Heer Lauris in het Graf,
 Die Sint Antoon te vreten gaf,
 Een Zwyn in leven en in werken,
 Die meer by mooye Meysjes lag,
 Als in Brevier of Bybel zag,
 Bid, zo 't kan helpen, voor dit Verken.

Luyffel-Stukje.

In de Koning Affuerus, die Vasti ver-
 ftiët,
 Om dat zy haar te veel op haar groots-
 heyt verliet,
 Toen heeft hy Hester om haar schoon-
 heyt weder ten thron verheven,
 Waar door Mordechai, en al de Joden
 behielden het leven,
 Maar Haman wierd om zyn stout be-
 staan, te Zuza, aan een galg ge-
 hangen.
 Hier verkoopt men alderhande Vallen,
 om rotten, muyzen en mollen in te
 vangen.

Glas-Stukje.

De Bruylofts-tafel was maar nauwlyks van
 zyn plaats,
 Of Maay viel in de kraam van twee vol-
 schapen Maats:
 Men zey, zy hadde van te voren by ge-
 kropen,
 Zo dit van kruypen komt, wat komt dan
 wel van lopen.

Digter Dirk, Digtens Vyant.

Dirk zeyt, een Digter is een slegt niet
 winnent Vent,
 Maar Domkop zonder weten,
 Arm Digter, al u spleten,
 Die bleven zypelen, elk gat was 't lek
 gewent,
 En schoon ge aan't Digten nu van't vyf-
 de Vroumens bent,
 Nooyt bleef een gat digt digt. Zo gy
 'er een kunt digten,
 Gy wint het, Hercules kon zo veel niet
 verrigten.
 Smaal dan op Digtens niet, of zet u zelve
 schrap,
 Een Digtens pen die steekt, is styf, maar
 de uwe flap.

Op een Dronkaart.

'k Zag strak een dronke vent, door Bran-
dewyn beschonken.

Die lag in 't Wagenspoor vry meer als
beestig dronken.

'k Riep, vent, wyk voor het paart; maar
ik kreeg geen gehoor,

Zo was hy buyten spoor, en ley regt in
in het spoor.

Luyffel Schrift.

Adam en Eva gestelt in 't groene Paradys,
Aaten heur leyfje vol van de lekkerste
spys,

Maar zy wierden verleyt van den schelm-
zen droes,

Hier verkooptmen kool, wort'len, raap-
pen, en groen Warmoes.

Een ander.

Joseph vlugte met Maria naar Egypten op
een Ezel,

Hier woont de Meester Kleermaaker
Dirk van Wezel,

Hy

34 OLY-PODRIEGO.
Hy kan een kleed behoorlyk fatgoene-
ren,
En jonge Vrysters het naayen leren.

Huwelyks-Stukje.

Wie genegen is tot Trouwen,
Kiest vry, om goed huys te houwen,
Die niet zo oud is datze babbelt,
Nog zo jong datze krabbelt,
Nog zo schoon dat verstrikt,
Nog zo lelyk datze verschrikt.

Een ander.

Moeder ik wou, ey lieve hoor my tog!
zo gaarn Trouwen,
Daar is Celia, Agata, en Jacoba, wat
zyn dat Vrouwen!
Gekuyft en gehult met Slippen, en haar
Zyje Rokke met Falleblaas,
Schoone Chitze Samaren, en tot Voor-
schootjes keurieuze Evaas!
En daarenboven Moeder, zo slaap ik dan
pleyzierig by een Man,
't Valtme te ongeruust alleen te leggen,
ey help 'er my an.

Kosters Stukje.

De Kosters Vrouw kwam in de Kerk,
 De Paap daar op zong even sterk,
 Ora pro nobis.
 En ofschoon Klaas riep, 't is myn Vrouw;
 De Paap die zey, wat bruyt dat jou;
 'k Zing evenwel, Ora pro nobis.

Glas-Stukje.

Wanneer de Bierdrinker is by de Tonne,
 En de Munnik by de Nonnen,
 En de Paap by de Bagynen,
 Dan is een yder by de zynen.

Graf-schrift op en Gieregaart.

Hier onder deze Steen leyd Goverd van
 der Scharen,
 Hy stierf, voor de noen, om 't middag-
 maal te sparen.

Een ander.

Hier leyd Steven van der Slappen,
 Die Dronken Dood viel van de Trappen,
 Zo gy u Dronkaarts niet bekeert,
 Zo werd gy ook geattrappeert.

Aan Jan.

Gy zegt voortaan zeer veel van my te
zullen houwen,

De reden is, om dat ik u heb goed
gedaan.

Maar Jan, u goed te doen, moet ik voor-
taan nu schouwen,

Want doende goed aan u, zo zou 't
my zelve schaan.

Een Chirurgeyn hing in zyn Bord uyt:

H E E L - M E E S T E R ,

En was nog niet getrouwt.

Na dat hy dan getrouwt was, stond aan
de ander zyde van het Bord:

H A L F - M E E S T E R .

Lotery-Stukje.

De Kater, is geen Kat,
Drie Nieten, is geen Wat,
Drie Watjes, zonder Nieten,
Daar kan nog overschieten,
Voor haar, zo 't wat gelukt,
Die voor de Bruygom bukt.

Heer-

Heeroms Stukje.

In dikke duysternis,
 Als 't Klopje eenzaam is,
 Biegt Heerom, zagt en zoetjes,
 Op handen en op voetjes,
 Krom, regt, en ook verkeert,
 Daar 't Klopje abzolveert.

Dom-Stukje.

Het Verken is geweldig dom,
 Een dom verstant duyt alles krom,
 Dom, staat in Utrecht en te Keulen,
 Dom, moeten Roomaan-niste speulen,
 Dom in 't Geloof, dom in haar Kerken,
 Als 't agter Endje van een Verken.

Glas stukje.

Twee Schippers op een schuyt,
 Twee Bruygoms voor een Bruyt,
 Twee Ruykers na een Brief,
 Twee Minnaars na een Lief,
 Twee Honden aan een been,
 En altyd, neen, neen, neen,
 Speelnootje Pieterneel,
 Dat confrontoert niet wel.

Jooft en zyn Wyf.

'k Ontmoete Jooft en 'k zey vol wonder,
 Jou Wyf speelt na ik hoor den Baas,
 Hy zey 's daags maaktze wat geraas,
 Maar evenwel 's nagts moet z'er onder.

Besten raad verworpen.

'k Gaf nieuw getrouwde Truy, zo 'k meen-
 de goeden raad,
 Zwyg zey ik, als u Man zyn *muts* niet
 wel en staat,
 Zy zey, 'k weet beter raad, daar ik op
 meen te letten,
 Staat hem de *muts* niet wel, zo zal ikze
 hem *verzetten*.

Griet en Lys.

Griet roemde, schoon haar Man maar
Stilleveger was,
 Dat werk haar wel schoon gelt, deet
 komen in haar tas.
 Ja zey Lys, 'k heb een Man, dat's ook
 een *Stilleveger*,
 Hy veegt en zuipt ter zmuylg, maar
 maakt myn beurs maar leger.

Stille

*Stille Jaap geen uyt, maar t'huys
zuyper.*

Ik hoorde stille Jaap, voor een *uytzuyper*
schelden,
En na my dagt was dat *abuys*,
Want ken ik hem te regt, uytzuypen
doet hy zelden,
Maar *zuypt* den gantschen dag *in huys*.

Barbiers Mode.

Ik leende myn Barbier, eens eene kley-
ne Zom,
En na wat tyts verloop, begeerde ik die
weerom.
Hy lagte my wat uyt, en zey; hebt gy
u leven,
Wel ooyt van een Barbier, *geld wederom*
zien geven.

Tyts verandering.

Wat is de tyt verkeert, een Jakob kon
zig troosten,
Om een Wyf zeven jaar te dienen zon-
der pyn.

Nu zyn 'er honderden, die ryzen na he:
 Oosten,
 En dienen zeven jaar, om van het Wyf
 te zyn.

Katryn en Koen.

'k Zag hoe Katryn van haren Koen,
 Een klap kreeg, voor een morgen zoen,
 'k Zey Buurman, dat 's de regte slag niet,
 Dat men zyn Vrouw zo goeden dag biet.

*Van een Boer die een Tant liet
 trekken.*

Een Boer, half razende van zyn in zyne
 tanden,
 Ging tot een Chirurgyn dat hy den kwa-
 den trok:
 Een onbedreven knegt die nam hem on-
 derhanden,
 En trok 'er drie gelyk al met den zelfden
 rok.
 Den Boer niet wel te vreên, stampen-
 den in de winkel,
 Zwygt, zey de knegt, ja zwygt dat u
 zint Felten haalt,

Want

OLY-PODRIEGO. 41

Want zo't myn Meester hoort, ik zweer't
u, arme kinkel,
Gy raakt niet weg voor dat gyze alle drie
betaalt.

Zo kwaat niet gemeent.

Loopt voor den Drommel, zey Dirk kroes-
kop tot zyn Wyf,
Wat grouwelyker woorde
Zey Truy, die 't vloeken hoorde,
Ik zey, de Man meent als hy komt, zo
bergje lyf,
En is de droes zo groot, als men hem
noemt, in kragten,
Is 't lopen beter, als den rekel in te wag-
ten.

Bakker bestoven, van binnen.

Myn bakker Mees, klaagt dat hy niet ver-
koopt,
Zo dat by hem de nering gants verloopt,
En zeker, 'k moet de Man geloven,
Men bakt'er, nog men buyld'er niet,
En evenwel, 't zy hoe 't geschiet,
De Man is *daag'lyks digt bestoven.*

Van eenen dikke Monnik.

Een Monnik, dik van buyk, kwam door
 een straat gegaan,
 De Vrouwen, als of hy met 't kinde was
 gelaan,
 Die vraagde hem wanneer dat hy geleg-
 gen zouw,
 Als ik gevonden heb, zey hy, een vroe-
 de vrouw.

Trits van Aazen.

Myn buurvrouw *Griet*, maakt veel ge-
 raas,
 En schelt *haar Man* staag voor een Aas,
 Daar hy dan tegen aan gaat raazen,
 En scheld haar, en *haar Moer*, voor
 Aazen,
 En zyn ze zo, dan is 't gewis,
 Dat het een *trits van Aazen* is.

Luy met eeren.

'k Zey laatst tegen Job en Truy,
 Foey hoe benje luy zo luy,
 Niet te doen, als gelt verteren,
 Truy zey, wy zyn luy met eeren.

Van een kwaad Wyf.

Een Wyf, na dat zy lang had op haar
 Man gekeven,
 Goot hem de pispot uyt het venster op
 zyn kop,
 Ik dagt wel, zey hy, dat het weer zou
 water geven,
 Want zonder regen houd den donder zel-
 den op.

Arbytzame Teeuwis.

'k Zey Teeuwisbuur, uw Vrouw die
 klaagd,
 Dat gy voor 't Huys geen zorg en draagt,
 Hy zey, 'k zal 't u doen anders blyken,
 Wanneer zy *strykt*, gaan ik ook *stryken*,
 En als zy *veegd*, zo veeg ik *mee*,
 Maakt zy een glas schoon, ik wel *twee*,
 Ja al waar 't, nu zou 'k u vragen,
 Heeft die Vrouw reden om te klagen.

Van een zinnelyke Waardin.

Daar was gezelschap in een herberg, daar
 de Vrouw,
 Zey, ik verftaa niet dat hier ymand kladd'
 of spouw,

Het

Het is hier alzints schoon. Ik spoeg
 dan in uw muyl,
 Zey ymand van den hoop, want daar
 is 't alsints vuyl.

Grote weet niet.

Jan zey 'k weet niet wat te beginnen,
 Ik weet niet, hoe de kost te winnen,
 Ik weet niet, wie my best zal raân,
 Ik weet niet, of 'k op reys wil gaan,
 Ik weet niet, wat ik daar zou maken,
 Ik weet niet, aan het wyf te raken,
 Ik zey, ten laatsten, ik beken 't
 Jan, dat j'een Groten Weet-niet bent.

Op eenen doorbrenger.

Als d'een zey, Tapt een pint, riep Hol-
 Holzak om een Stoop,
 Nu heeft hy zo gepooyt dat hy moet o-
 vergeven,
 En zet in 't openbaar zyn huys en lant
 te koop,
 Want zo hy niet en looft kan hy niet
 vree niet leven.

Hey en Hel scheidt maar een letter.

Krispyn kreeg Heiltje tot zyn Vrouw,
 Hy was verheugt door deze Trouw,
 En zey, 'k heb *Heyl in Huys* gekregen,
 Ik wenste hem daar op de zegen,
 Niet langentyt daar naar,
 Wierd ik van hem gewaar,
 Hoe 't alles was verkeerd, en hy met
 droevig Kruys zat,
 De naam van Heyl, maar inderdaad een
Hel in Huys hat.

Sectaris van Bacchus gevoelen.

Men zeyd, *Andries is een Sectaris*,
 En men bevind ook dat het waar is,
 Het Wyn-Huys is zyn ordinaris,
 Daar een pint *Sec* straks voor hem klaar is,
 Dat niet en mist zo dra hy daar is,
 En 't beurt ook wel dat 'er een paar is,
 Dan meend hy nog wel dat hy raar is,
 Om dat 't gebruyk zo van zyn Vaar is,
 En is Andries, dan geen Sectaris,

Grondig onklaar.

Groot-sprekende Kwiryn, had altyt in
 de mond,

Hoe

46 OLY-PODRIEGO.

Hoe dat hy grondig, hem op alle dingen
verftond,

Heel grondig, wift hy van de regten;

Heel grondig, van gefchil te flegten,

Heel grondig, van de Medicyn,

Heel grondig, van de Middellyn,

Heel grondig, van de luit te ftrelen,

Heel grondig, met de keel te kwelen.

Heel grondig, wift hy van Zee,

Heel grondig, van de Kryg en Vreê,

Heel grondig, van het Rhetoryken;

Heel grondig, van het Starrekyken,

Heel grondig, van de Wevery,

Heel grondig, van Landmetry,

Heel grondig, van het paard beryên;

Ik kon dat znorken niet meer lyên,

En zey, Kwiryn, al was nu al uw zeg-
gen waar,

Is grondig onklaar, zo verftaje het niet
Klaar.

Schone gelykenis.

Een Juffrouw, die haar kint ter aardé was
gebroght,

Wiert van een Zmulpaap, die haar tro-
ften zou bezoght,

Dog met dat zy hem zag, borft zy zeer
uyt in tranen,

Waar

Waar op hy haar begon tot stilheyd te
vermanen,

En zey, 't fchynt g'u ontfteld, zo dra
als gy my ziet?

Ag zeyze, Pater! denk 't zonder oorzaak
niet,

*Als ik u wangen zie, kan ik myn rouw
niet stillen,*

*Zo komen my dan voor, myn lieve Zoent-
jes billen.*

Niet in 't bedd' te gaan.

Een nieugetrouwde, sprak zyn alderlief-
ften aan,

En vroeg haar, of zy haast met hem in
't bed wou gaan.

In 't bed te gaan zey zy, wat wil je daar
meê zeggen?

Ik kan niet ingaan, maar wil 'er wel op
leggen.

Remedie probatum.

Men was aan 't Hof hier heel verlegen,

Om dat Madam de Maintenon,

Had aan haar agterdeel gekregen,

Ambeyen, en de France Zon,

Wat pyn in 't hoofd, de distelatie,

Meent men voor zeker en gewis,

Van

K31746-B

48 OLY-PODRIEGO.

Van Duytze en Engelze Purgatie,
Door een, al vry wat oorzaak is,
Zo dat men, na 't gemene zeggen,
Van onze Doctors altemaal,
De Zieken by malkaar zal leggen,
Tot ligting van hun grote kwaal.

Verkeerde raddigheyt.

Een Heer had een Lakkey, heel rad van
kinnebakken,
Maar als hy zoude gaan kroop hy als de
flakken,
Dies zey hy tot de Knaap, ik wenste wel
Jan Gat,
Dat gy liep met de *mont*, en met de *voe-*
ten at.

Zwierige Anna.

'k Zag Juffrou *Anna* laaft heel *zwierig* op
de straat,
En 't paste heel niet na haar staat,
't Was ook geen pragt die haar deé pron-
ken,
Zy *zwierde* by *schoon-dag*, en was te
schandig dronken.

